

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/23/2019
Identifikačné číslo spisu: 7018200483
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7018200483.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobkyne: O. N., bytom J. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Lukášom Mojsejom, AK so sídlom Košice, Žižkova 19, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Košice, Kuzmányho 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 02.03.2018, č.: KRPZ-KE-KD12-22/2018-P, v konaní o sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Sa/17/2018 zo dňa 4. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľky z a m i e t a.

Sťažovateľke nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa ust. § 190 ods. 1 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 02.03.2018, č. KRPZ-KE-KD12-22/2018-P.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím žalovaných správnych orgánov, ktoré v priebehu správneho konania dostatočne zistili skutkový stav veci a z neho vyvodili aj správny právny záver.

3. Krajský súd dospel k záveru, že argumentácia žalobkyne nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých žalovaný zamietol jej odvolanie. Tvrdenie žalobkyne, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že svojím správaním sa na vozovke donútila vodiča, I. J., k zmene smeru jazdy, ani vytvorenie náhlej prekážky z jej strany pre vodiča, ako aj tvrdenie, že cez predmetnú vozovku, v danom úseku prechádzala správne, dostatočne sa presvedčila, či tak môže urobiť, vyvracajú, podľa názoru

krajského súdu, vykonané dôkazy a opak vyplýva predovšetkým zo záveru odborného vyjadrenia znalca z odboru doprava cestná, nehody v cestnej doprave, W.. B. W., č. 46/2017.

4. Správny súd mal za to, že argumentáciu žalobkyne, že v priebehu správneho konania neboli odstránené rozpory vo svedeckých výpovediach, v súvislosti s výskytom nákladného motorového vozidla na inkriminovanom mieste, v čase dopravnej nehody, a to vykonaním ďalšieho dokazovania vypracovaním doplnku k predmetnému odbornému posúdeniu, resp. vypracovaním znaleckého posudku na ďalšiu možnú analýzu nehodového deja, nepovažoval správny súd za dôvodnú, pretože podľa jeho názoru, vychádzajúc z výpovedí žalobkyne, vodiča motorového vozidla, ako aj svedkyne, ktoré si vzájomne korešpondujú a opisujú situáciu bezprostredne pred a po vzniku dopravnej nehody, ako aj z obsahu zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 15.01.2018, vrátane ďalších vykonaných dôkazov, nevznikol žiaden rozpor.

5. Za nedôvodné považoval krajský súd aj ďalšie námietky žalobkyne týkajúce sa nevysporiadania sa správnych orgánov s rýchlosťou jazdy vodiča a s definíciou náhlej prekážky výkladom pojmu „obmedzenie vodiča“ i aplikáciu ust. § 16 ods. 1 a 4 zákona o cestnej premávke.

6. Ostatné tvrdenia žalobkyne považoval krajský súd za účelové a ničím nepodložené, ktoré hlavne nemali oporu vo vykonaných dôkazoch a najmä v odbornom vyjadrení znalca.

7. Na základe týchto skutočností Krajský súd v Košiciach žalobu zamietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v postavení sťažovateľky (ďalej len „sťažovateľka“) dňa 13.08.2019 kasačnú sťažnosť. V kasačnej sťažnosti uviedla, že namieta hlavne znalecký posudok. Tvrdí, že znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia vychádzal najmä z tvrdenia vodiča, že mu vo výhľade bránilo neznáme motorové vozidlo. Sťažovateľka ani svedkyňa však žiadne motorové vozidlo nevideli. Má za to, že v tomto smere nebolo dostatočne vykonané dokazovanie. Sťažovateľka má za to, že ak výhľad vodiča v danej chvíli bol obmedzený, mal prispôbiť jazdu vo svojom motorovom vozidle a ísť takou rýchlosťou, na akú mal rozhľad.

9. Sťažovateľka má ďalej za to, že krajský súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s jej námietkami, v ktorých namietala tú skutočnosť, že správne orgány sa nedostatočne vysporiadali s rýchlosťou jazdy vodiča, ako aj sa nedostatočne vysporiadali s definíciou náhlej prekážky. V tejto súvislosti poukazuje na vyjadrenie prof. Ing. N. T., riaditeľa Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, ktorý sformuloval definíciu prekážky náhle nasledovne: „Prekážka z technického hľadiska, náhla, je taká prekážka, ktorá je vytvorená na vzdialenosť kratšiu, než na ktorej môže vodič z povolenej, resp. primeranej rýchlosti zastaviť, pokiaľ nie je inak obmedzený.“ Pre rozšírenie oblasti použitia pojmu náhlej prekážky bola ÚSI ŽU v Žiline, neskôr prijatá nasledovná definícia náhlej prekážky: „Prekážka náhla je prekážka, ktorá je vodičovi vytvorená takým spôsobom, že vodič pri správnej technike jazdy nemôže zastaviť do miesta zrážky, resp. nemôže odvrátiť dopravnú nehodu.“

10. V súvislosti s definíciou prekážky, z technického hľadiska, náhle, ako aj metodickým postupom ÚSI ŽU v Žiline, pre vyhodnotenie prekážky náhle, sťažovateľka uvádza, že je potrebné vysvetliť bližšie pojem „obmedzenie vodiča“. Ide výlučne o právnu otázku a nemá to nič spoločné s definíciou obmedzenia v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. n/ zákona č. 8/2009 Z.z.

11. Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby kasačný súd zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.06.2019 tak, že zruší rozhodnutie prvostupňového aj druhostupňového správneho orgánu a sťažovateľke prizná náhradu trov konania.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 03.10.2019 uviedol, že Krajský dopravný inšpektorát, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach trvá na stanovisku vyjadrenom v rozhodnutí o odvolaní, ako aj na skutočnostiach uvedených Krajským dopravným inšpektorátom, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, uvedeným v stanovisku k žalobe zo dňa 04.07.2018. Žalovaný je aj naďalej názoru, že sťažovateľka sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku zo dňa 15.01.2018. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil ako vecne správny.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Najvyšší súd SR konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), najvyšší súd preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Najvyšší súd SR rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13.02.2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

15. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Sa/17/2018-43 zo dňa 04.06.2018, ktorým tento zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-KE-KD12-22/2018-P zo dňa 02.03.2018.

16. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že prvostupňovým rozhodnutím Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, Košice zo dňa 15.01.2018, č. ORPZ-KE-ODI1-1050/2017-P rozhodol v konaní o priestupku tak, že obvinená z priestupku, O. N., pred vstupom do vozovky, sa nepresvedčila, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, vstúpila do vozovky, kde následne vytvorila náhlu prekážku prichádzajúcemu vozidlu značky MITSUBISHI Lancer, ev. č. T., ktoré v tom čase viedol vodič I. J., v dôsledku čoho došlo k zrážke a k zraneniu chodkyne O.P. N., čím porušila ust. § 53 ods. 3 a § 53 ods. 4, s poukazom na závažné porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 137 ods. 2 písm. c/ zákona Národnej rady SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu chodkyne O. Novej, ktorá podľa predbežnej lekárskej správy utrpela ťažký úraz s dobou liečenia nad 6 týždňov. Následkom dopravnej nehody vznikla na motorovom vozidle škoda vo výške cca 2 000,- Eur. Prvostupňový správny orgán O. N. uznal vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

17. Podľa ust. § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bolo upustené od uloženia sankcie, nakoľko správny orgán konštatoval, že k náprave páchatel'a postačuje samotné prejednanie priestupku. Súčasne bola obvinenej uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 600,- Eur.

18. Proti tomuto rozhodnutiu podala obvinená odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným

rozhodnutím žalovaného zo dňa 02.03.2018, č. KRPZ-KE-KDI2-22/2018-P tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené a odvolanie zamietnuté.

19. Z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia kasačný súd zistil, že žalovaný správny orgán vyhodnotil námietky, ktoré obvinená uviedla vo svojom odvolaní ako neopodstatnené a obranu obvinenej považoval za účelovú. Odvolací orgán konštatoval, že prvostupňový správny orgán vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vychádzal z listinných dôkazov a podkladov, ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu. Konštatoval, že tento postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a že priestupok bol dostatočným spôsobom zistený, zadokumentovaný a zhromaždené prostriedky boli postačujúce pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

20. Podľa ust. § 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

21. Podľa ust. § 53 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivo, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 nie je ustanovené inak.

22. Podľa ust. § 53 ods. 3 cit. zákona mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

23. Podľa ust. § 53 ods. 4 cit. zákona pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

24. Podľa ust. § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia od uloženia sankcie možno v rozhodnutí o priestupku upustiť, ak k náprave páchatel'a postačí samotné prejednanie priestupku.

25. Podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

26. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného (zo správy o výsledku objasňovania priestupku, záznam o podaní vysvetlenia svedkov, zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia, lekárske správy, ako aj z odborného vyjadrenia č. 46/2017 vypracovaného znalcom z odboru doprava cestná, W.. B. W.) zistil, že dňa 05.09.2017 v čase o 09,15 hod. v Košiciach, na ul. Magnezitárska č. 5, pred vstupom do vozovky, sa sťažovateľka nepresvedčila, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, vstúpila do vozovky, kde následne vytvorila náhlu prekážku prichádzajúcemu vozidlu značky MITSUBISHI Lancer, ev. č. T., ktoré v tom čase viedol vodič I. J., v dôsledku čoho došlo k

zrážke a k zraneniu chodkyne. Táto podľa lekárskej správy utrpela ťažký úraz, s dobou liečenia nad 6 týždňov. Následkom dopravnej nehody vznikla na motorovom vozidle škoda vo výške cca 2 000,- Eur. Prvostupňový správny orgán, vychádzajúc z výsledkov šetrenia, vydal rozhodnutie dňa 15.01.2018, v ktorom rozhodol, že sťažovateľka ako chodkyňa v meste Košice, na ul. Magnezitárska č. 5, dňa 05.09.2017 v čase o 09,15 hod., pri prechádzaní cez cestu mimo priechodu pre chodcov vstúpila na vozovku, pričom pred vstupom na vozovku sa dostatočne nepresvedčila, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť prichádzajúceho vodiča.

27. Kasačný súd konštatuje, že v konaní bolo nesporne preukázané, že sťažovateľka sa dopravného priestupku dopustila tak, ako bolo ustálené orgánmi verejnej správy. Prvostupňový orgán a aj žalovaný správne vyhodnotili dôkazy a zistili, že sťažovateľka sa svojim konaním dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch.

28. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľka nevyvrátila žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosť a skutkový stav, ktorý bol zistený orgánmi verejnej správy a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd. Za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

29. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch inštanciách považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľky považovať za správne.

30. Kasačný súd sa tak v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami orgánov verejnej správy, ako aj s ich právnym posúdením v konaní ani v rozhodnutiach týchto orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení správneho poriadku, ani iného predpisu. Správne rozhodnutia oboch inšancií obsahujú všetky náležitosti v zmysle ust. § 47 správneho poriadku.

31. Najvyšší súd SR konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľky sa podstatne neodlišovala od dôvodov v podanej žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorými sa krajský súd dostatočne vysporiadal a jeho skutkové závery považuje kasačný súd za správne.

32. V kasačnej sťažnosti sťažovateľka namietala, že krajský súd nesprávne právne posúdil postup orgánov verejnej správy, ktoré vychádzali z tvrdenia vodiča a z nesporných záverov znaleckého dokazovania.

33. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

34. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd SR tak, že sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.